

[Finansministeren.]

Jeg skal efter disse Bemærkninger gaa over til de Udtalelser, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, idet det væsentlige Indhold af Diskussionen jo er blevet ganske almindelige Udtalelser om Situationen. Det ærede Medlem fremsatte en Mængde nationaløkonomiske Betragtninger, hvis Hovedindhold jeg er uenig med ham i. Det ærede Medlems Nationaløkonomi bevæger sig, gjorde det altid og gør det ogsaa i Dag, indenfor ganske snævre Omraader. Det ærede Medlem har faaet nogle snævert afgrænsede nationaløkonomiske Synspunkter indenfor sin aandelige Rækkevidde, og det ærede Medlem anvender disse ved alle mulige Lejligheder og derved, kan jeg godt sige, i Tide og Utide.

Det ærede Medlem har ikke lagt Mærke til, at der ogsaa indenfor Nationaløkonomien har været en Udvikling, saa at Nationaløkonomerne ikke ser paa Tingene ganske paa samme Maade, som de gjorde for 100 eller 150 Aar siden, og det er denne Nationaløkonomi, som havde Højkonjunktur for godt og vel et Aarhundrede siden, som det ærede Medlem er Tilhænger af, og som, det skal jeg indrømme, der endnu i vore Dage er nogle, der tilbøder som den højeste Sandhed. Men det ærede Medlem burde vide, naar han taler om Nationaløkonomi, at der i vore Dage er og længe har været nationaløkonomiske Synspunkter, som efterhaanden er blevet langt bedre begrundet end de gammeltdags Synspunkter.

Det er Synspunkter, som ikke gaar ud paa, at al økonomisk Løsning, saa snart der kommer Vanskeligheder, er Nedskæring af Lønningerne, Nedskæring af Købeevnen, og hvad dermed følger, men som tværtimod gaar ud paa, at det, det gælder om under vanskelige Tider, er, hvor det er muligt uden i øvrigt at gøre Skade, at holde Samfundets Købeevne oppe. Jeg vil anbefale det ærede Medlem at studere noget af den Nationaløkonomi og søge at komplettere sin Viden paa dette Omraade.

Det ærede Medlem var i sine nationaløkonomiske Betragtninger ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Guldknapheden. Jeg blev ikke helt klar over, om det ærede Medlem mente, at der i Øjeblikket var en saadan Knaphed paa Guld, at det var Aarsag til de faldende Priser, men det er der jo enkelte, der mener i vore Dage. Jeg tror nu ikke, der kan gives synderligt gyldige Beviser for dette. En Undersøgelse af dette Spørgsmaal ud fra ikke forudfattede Meningener maa formentlig føre til, at Guldknapheden ikke kan have noget som helst

at gøre med det Pristald, vi i Øjeblikket beskæftiger os med, og den Komité, som det ærede Medlem omtalte, og som Folkeforbundet har haft nedsat til at undersøge dette Spørgsmaal, har aldeles ikke undersøgt Guldspørgsmaalet i Relation til den nuværende Krise. Den har afgivet Betænkning, inden den nuværende Krise er sat ind, og det, den har peget paa, er, hvorledes det kunde tænkes at gaa i Fremtiden, midt i 30'erne, idet den nævner, at der muligvis da kunde blive Forhold, som gjorde, at Guldproduktionen ikke var tilstrækkelig til at fyldestgøre de pengeøkonomiske Opgaver. Komiteens Undersøgelse har jo ikke haft nogen Relation til den specielle Krise, som det danske Landbrug lider under i Øjeblikket, det maa det ærede Medlem ikke tro.

Det ærede Medlem omtalte derefter Landbrugets slette økonomiske Forhold, og der er vist ingen Tvivl om, at Landbrugets Økonomi, dets Produktionsvilkaar i Øjeblikket ikke ligger godt, men det ærede Medlem sagde vist ogsaa, og det kan vi være enige om, at det er jo et relativt nyt Fænomen, det er ikke noget, som har været blot et halvt Aar, det maa man ogsaa tage i Betragtning. Jeg maa indrømme, at naar det ærede Medlem omtalte det ulykkelige deri, omtalte det ærede Medlem mest næste Aar, maaske Slutningen af dette Aar. Det ærede Medlem sagde, at hvis dette bliver ved, saa kommer der uhyggelige Følger deraf for Danmarks Økonomi. Jeg er deri enig med det ærede Medlem, men det ærede Medlem maa jo ikke projicere de fremtidige Vanskeligheder, som maaske vil komme — vi haaber, de ikke kommer — i Løbet af 1931, ned paa Øjeblikket og forlange, at alt, hvad vi i Øjeblikket skal beslutte, skal besluttes under Hensyn til Forhold, om hvilke ingen ved, om de indtræder, og som i alt Fald ikke er indtraadt endnu.

Det ærede Medlem talte om to Pristal. Jeg har lagt Mærke til, at det er et Slagord, som hyppigt anvendes for Tiden ude i Landet, i Venstrepressen og paa Møder. Jeg maa sige, at jeg anser dette Udtryk, de to Pristal, for at være en ganske almindelig Agitationsfrase, og Udtrykket skifter ikke for mig Karakter, selv om det gentages her fra Talerstolen af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Jeg konstaterede, da det ærede Medlem talte, at Ordet Pristal betød i Regelen noget nyt, hver Gang han nævnte det. Det var ikke præciseret, hvad det ærede Medlem mente med „Pristal“. Det ærede Medlem jonglerede med, at der var et Pristal paa 100 og et paa 200, og det